

ΤΟ ΕΡΓΟΝ
ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΚΑΤΑ ΤΟ 2024

ΥΠΟ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Χ. ΠΕΤΡΑΚΟΥ

*Γενικοῦ Γραμματέως
τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας
Ἀκαδημαϊκοῦ*

ΤΟΜΟΣ 71 (2024)

© Ἡ ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία
Πανεπιστημίου 22, 106 72

Τηλ. +30 210 3609689
seccr@archetai.gr – www.archetai.gr

ISSN 0570-6211

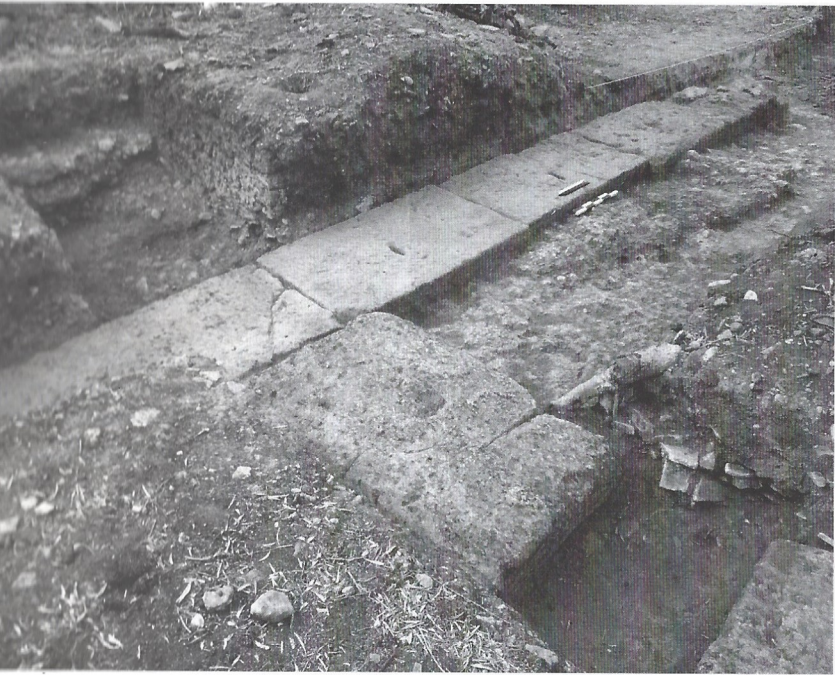

ΑΘΗΝΑΙ 2025

Πλησίον τοῦ θεάτρου στὴ θέση «Ἑλληνικά» βρέθηκε τμήμα ἐπιμήκους κτιρίου κατασκευασμένο μὲ μεγάλες λιθοπλίνθους. Μεταξὺ τῶν νομισμάτων ποὺ βρέθηκαν στὸν χώρο ἓνα εἶναι ἀργυρὸ Σικυῶνος τῆς Ἀχαϊκῆς Συμπολιτείας (195-188 π.Χ.).

Θουρία. Χάλκινος βυζαντινὸς φόλλις Ἰουστινιανοῦ Α΄ (546 μ.Χ.).

Θουρία. Ἑλληνικά. «Κτίριο Α». Ἀποψη ἀπὸ ΒΔ.

α

β

Θουρία. Ἀργυρὸ νόμισμα Σικυῶνος Ἀχαϊκῆς Συμπολιτείας: α. Κεφαλὴ Διὸς πρὸς τὰ δεξιὰ. β. Στεφάνι μὲ τὰ ἀρχικὰ τῆς Ἀχαϊκῆς Συμπολιτείας καὶ τὰ γράμματα ΣΙ κάτω, Ε ἀριστερὰ καὶ Υ δεξιὰ (195-188 π.Χ.).

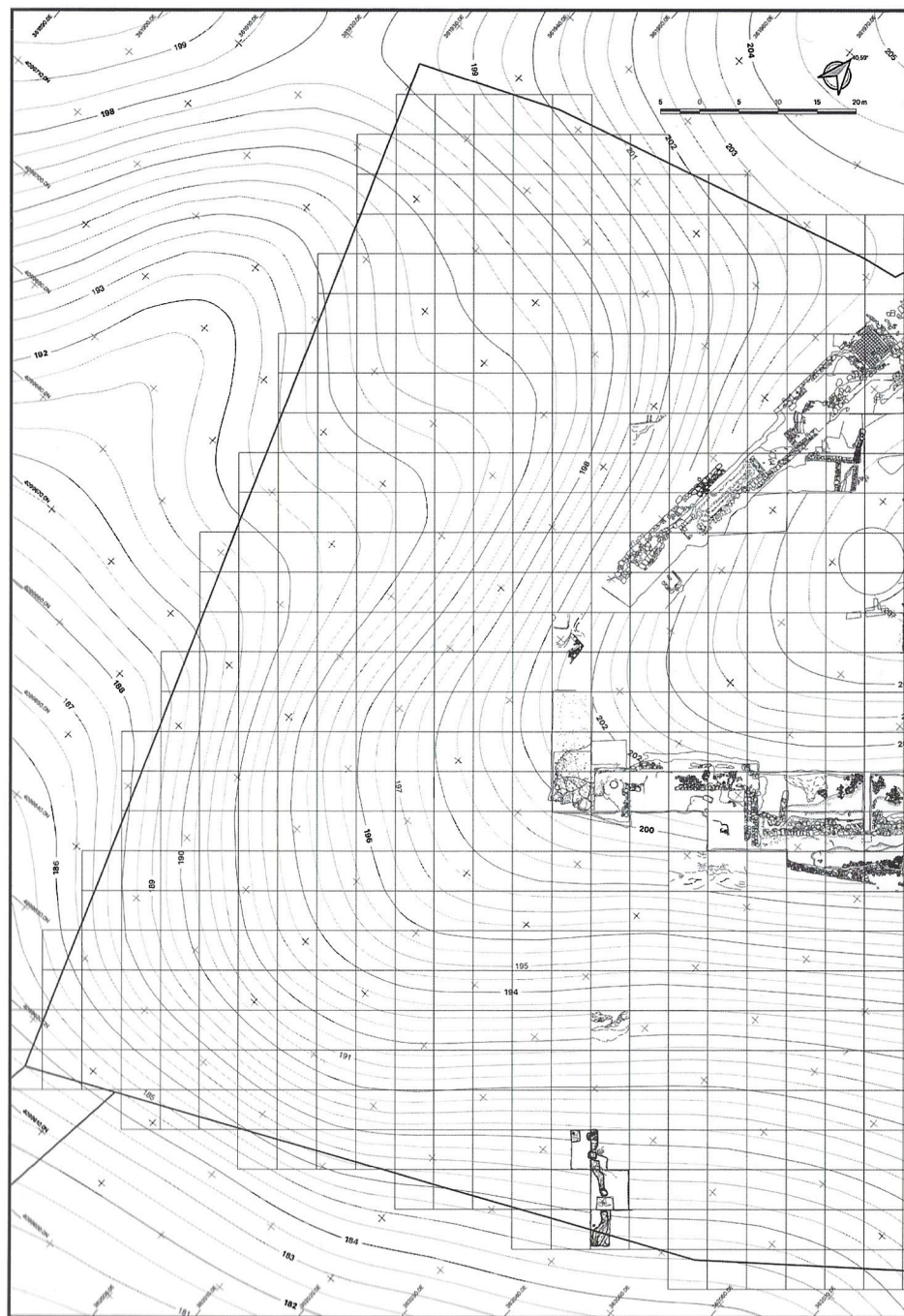
Στὴν περιοχὴ τῶν Ἑλληνικῶν διαπιστώθηκε ἡ ὑπαρξὴ λειψάνων οἰκοδομικῶν, τὰ ὅποια ἀπὸ τὴν κεραμικὴ τῶν ἐπιχώσεων φαίνεται ὅτι ἀνήκουν στὴν παλαιοχριστιανικὴ ἐποχὴ.

Στὶς Ἀμύκλες τῆς Λακωνίας ὁ κ. Σταῦρος Βλίζος συνέχισε τὴν ἔρευνα τοῦ ὁρύγματος πρὸς Νότον καὶ ἐντόπισε αὐλάκι

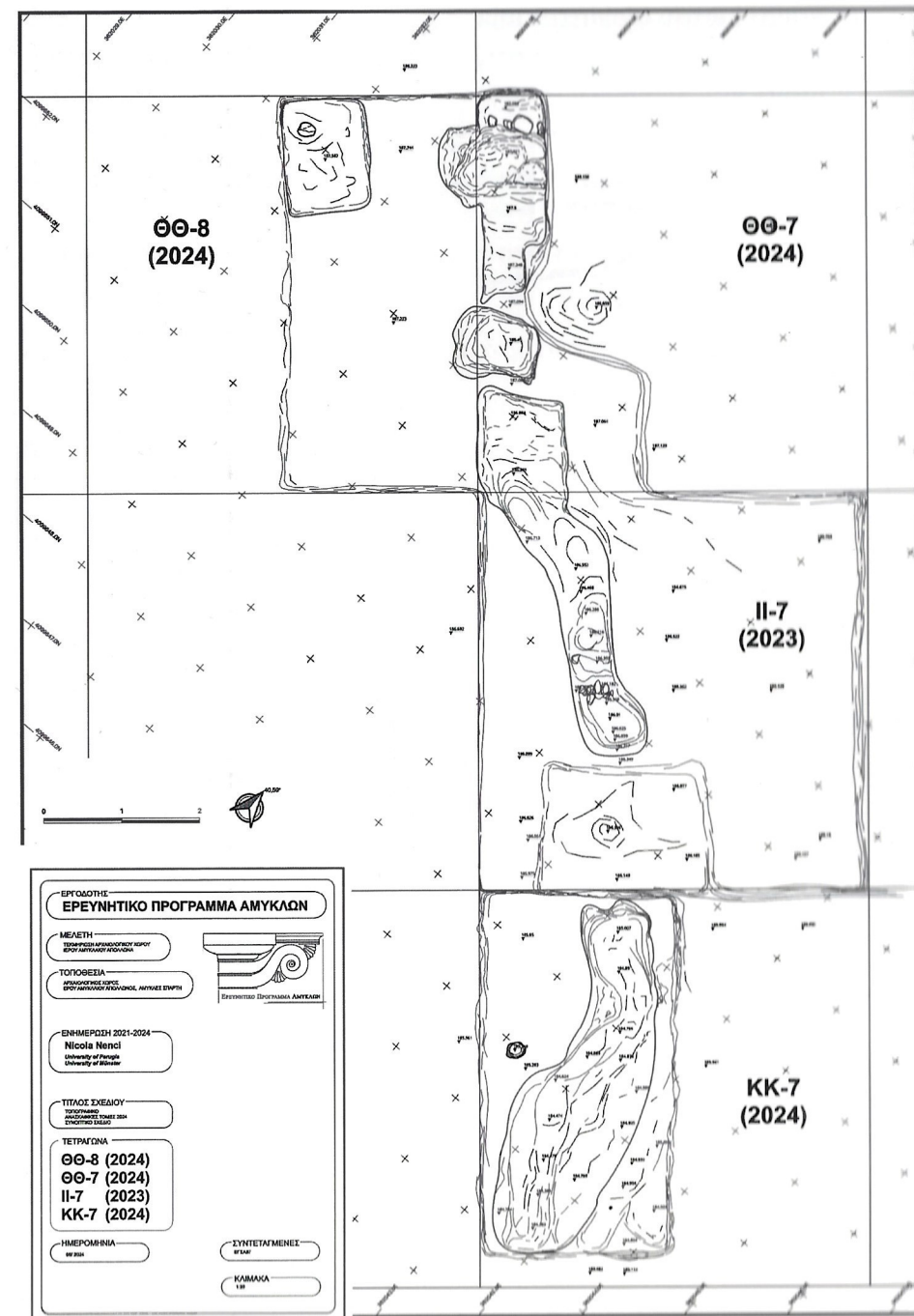
5. ΑΜΥΚΛΑΙ

Ἀμύκλαι. Ἡ αὐλάκι ἀπόρριψης ἀντικειμένων στὸ τετρ. ΚΚ-7 τῆς νότιας πλαγίᾳ τοῦ λόφου τῆς Ἀγ. Κυριακῆς.

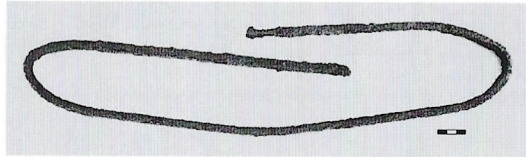

Αμύκλαι. Τὸ νοτιοδυτικὸ τμήμα τῶν νέων ἐκτάσεων τοῦ ἀρχαιολογικοῦ χώρου
δοῦν σημειώνονται οἱ ἀνασκαφικὲς τομὲς στὰ τετρ. ΘΘ-7, Π-7, ΚΚ-7.

Ἀμύνκλαι, Ἡ αὐλακα ἀπόρριψης ἀντικειμένων σὲ ὁλόκληρη τὴν ἔκτασή της στὴ ΝΔ. ὄριο τῆς νότιας πλαγιάς τοῦ λόφου τῆς Ἁγ. Κυριακῆς.

καμπυλωτοῦ σχήματος μήκ. 4 μ., πλάτους καὶ βάθους 1 μ., ποὺ περιεῖχε ὅστὰ ζῶων, μεταλλικὰ καὶ πῆλινα ἀντικείμενα, κεραμῖδια καὶ κεραμική, κυρίως ἀρχαϊκῶν χρόνων. Ἀκόμη, μολυ-

Ἀμύνκλαι. Σιδερένιος ὀβελὸς ἀπὸ τὴν αὐλακα ἀπόρριψης ἀντικειμένων στὸ τετρ. ΚΚ -7.

Ἀμύνκλαι. Ὁρθοφωτογραφία τῆς ἔκτασης στὴν ὁποία πραγματοποιήθηκε ἡ ἐπιφανειακὴ ἐρευνα νοτίως τοῦ Ἀμυκλαίου στὸν λόφο τῆς Ἀγ. Κυριακῆς.

βένια μικρογραφικὰ ἀναθηματικὰ στεφάνια, ἀνθρώπινες μορφές, χάλκινη περόνη, σιδερένιο ὀβελό, τμῆμα χάλκινου κράνους καὶ θραύσματα ἀπὸ ἐπένδυση ἀσπίδος με διάκοσμο πλοχμοῦ. Ἀπὸ συννευρήματα κεραμικῆς, ἡ ἀπόθεση τῶν ἀντικειμένων στὸ ὄρυγμα χρονολογεῖται μεταξὺ 8ου καὶ 6ου π.Χ. αἰῶνος.

Βορειότερα, καὶ κοντὰ στὴν αὐλακα-ὄρυγμα, βρέθηκαν δύο ἀκόμη ὄρυγματα. Τὸ πρῶτο ὀρθογώνιο 0.73x1 μ., βάθους 0.45 μ., τὸ δεύτερο, σχήματος ροπαλοῦ, περιεῖχαν ἀντικείμενα ὡς ἐκεῖνα ποὺ μνημονεύτηκαν.

Στὴν ἀρχαία Σικυώνα ὁ κ. Γιάννης Α. Λῶλος ἐρευνῆσε με γεωφυσικὲς μεθόδους ἐκτεταμένη περιοχή καὶ διαπίστωσε τὴν ὕπαρξη μεγάλων ἐπιχωσμένων κτισμάτων.

6. ΣΙ

